

A LAP ELŐFIZETÉSI ÁRA

Egy évre	6 frt. — kr.
Fél évre	3 „ — „
Negyed évre	1 „ 50 „
Egyes szám ára	6 „
Külföldre egy évre	8 „ — „

Ezen lap megjelenik
hetenkint kétszer:
vasárnap és csütörtökön.

SZÉKELYFÖLD.

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

SZERKESZTŐSÉG:

KÉZDI-VÁSÁRHELYTT:

Szabó Albert könyvnyomdájában.

OSIK-SZEREDÁN:

Sprencz György szerkesztő lakásán.

KIADÓ-HIVATAL:

KÉZDI-VÁSÁRHELYTT

Szabó Albert könyvnyomdájában.

A lap tartalmát illető közlemények a szerkesztőségekben, az előfizetések, hirdetmények, nyilttéri cikkek, stb. a kiadóhivatalban fogadtatnak el.

A célzottak ellenkezőjének érvényesülése a társadalom- ban.

A legtöbb társadalmi kérdésben, a gyakorlati észleletek tanúsága szerint, épen az ellenkezője jut érvényre annak, a mi céloztatik. Hogyan? Ma az előrehaladottabb nemzetek kebelét egy tulsulyra vergődött áramlat uralja: a kulturális fejlettség netovábbja által elért felsőségre való törekvés. E tulsulyra vergődött áramlat a tullicizált felsőség elvénél fogva szabadságot hirdet, de ezen szabadságot annyira önmagában összpontosítja, hogy lassanként minden intézményt, minden egyént legjogosabb szabadságától foszt meg s az emberiséget a régi pogányvilág azon állapotára siet visszaterelni, melyben az egyén semmi sem volt és az állam minden. Egyenlőséget hirdet, de a kapitalizmust iparkodik minden uton-módon uralomra juttatni s minden erejéből ennek uralmát ápolja és segíti elő s így az emberiséget két nagy osztályba sorozza, t. i. a pénzsarnokok és munka-rabszolgák osztályába. Testvériséget hirdet, de hogy a pénzkirályok összehalmozott pénze és mesés kincsalmaza gyümölcstelenül ne pihenjen, nemzetgyilkoló háborukat idéz elő és vérbe fojtja az oly nagyon szeretett testvéreket.

Avagy nem azt tapasztaljuk-e, hogy a társadalom azon tagjai, kik pl. országos gyűléseket rendeznek, elragadtatással szónokolnak, köteteket irnak a szabadság, egyenlőség és testvériség ápolá-

sáról s elvileg mindent megtenni látszanak ezeknek diadalra-juttatása érdekében: ép ők tényleg a szabadsóság szánandó végleteiben vergődnek; kaján irigységtől elvakultan bujkálva assák alá az egyházi és világi fejedelmek trónjait, támadják meg a társadalom jólétének emelésén fáradozó intézményeket, iparkodnak megfosztani azok vezetőit a szentesített törvények által nekik nyújtott személyes szabadságuktól, s csupa testvériségből bombákat, dynamitot, golyókat bocsátanak testvéreik szíve és élete ellen? Ilyenek az ál-liberálisok, nihilisták, párbajozók stb.

Avagy pl. a halálbüntetés ellen nem épen ezek szólalnak-e fel elsőnek és nem épen ők-e azok, a kik fenntartják azt, a kik bő anyagot szolgáltatnak annak fenntartására? Nem épen ők törlik-e oly tények keresztülvitelén a fejüket, melyeknek nagyságát a büntető igazságszolgáltatás szigorja csak a halálbüntetések alkalmazása által bírja némileg megfenyíteni?

A rend emberei, az igazságszolgáltató bírák, a komoly, bölcs, a közjólétért lelkesülő s a keresztény szellem által vezetett nemzetek és ezeknek vezérszellemi a halálbüntetést ápolni, fenntartani látszanak, midőn a gonoszat kötéshalálra ítélik vagy mozgásba hozzák bármi módon a kezét az élet kioltására. De a valóságban úgy van-e? Ohajtják-e azt fenntartani? Első tekintetre úgy látszik, de nem úgy van. A rend és közjólét em-

berei, míg a halálbüntetést fenntartani látszanak, azt a valóságban — mint a nemesebb szívjóóság és meleg vallásos érzület emberei — eltörölni ohajtják; az örült, kegyetlen és vallásos érzelmekben alacsony fokon álló vad népség pedig, mely azt látszólag el akarja törölni, a valóságban épen fenntartja.

Csak a kereszténység szellemétől igazán áthatott, a vallásos érzület kellő magaslátán álló ember képes az ember becsét és értékét a maga valódi nagyságában felfogni és méltatni. Ezt tanúsítja azon történelmi igazság, hogy a mint a népek és nemzetek a keresztény valláson alapuló műveltségben időről időre gyarapodtak: oly mértékben közeledtek a halálbüntetések eltörléséhez. A hol a keresztény műveltség nem juthatott uralomra vagy száműzetett, ott a vad erőszak és fogdulni mindaddig, míg az meg nem hódítja a szíveket.

A halálbüntetés fenntartásának pártolói azt célozzák, hogy a gyilkosságok apadjanak s lehetőleg egészen kiküszöböltesse a kép azután lassan-lassan a halálbüntetések is lehetőleg eltörlő-tesse.

Ha az egyház az ő befolyását a keresztény műveltség terjesztésében akadálytalanul folytathatta volna: eddig, ha fordulnának is elő büntények, de a szeszidült erkölcsű népek annyira irtóznának még a kisebb büntetésektől is, hogy ma már nem lenne szükséges a képzelődésre az akasztófalat hatni, s a cél vérontás nélkül is el lenne érve.

Hirdetések közlési díja:

minden egy hasábos garmond sorért vagy annak térfogatáért 4 kr, s minden egyszeri közlés után 30 kr bélyegdíj fizetendő. Nagy és többször közlendő hirdetményt a kiadóhivatal árkedvezményben részesít.

A „Nyilttér“ rovatban közlendő cikkek soronkint 10 kr díjért közöltnék.

Ha ma a béke és közjólét emberei, a népek vezérszellemi a halálbüntetés fenntartását véleményezik, ez azt jelenti, hogy a nemes érzés és polgárosodás még nem tették fölőlegessé a kivégzéseket a bűnösök megfélemlítésére és az ártatlank megvédésére.

Tehát azok ellenségei a halálbüntetés eltörlésének, kik az egyházat erkölcsnemesítő munkájában és a polgárosodás fejlesztésében bármi módon akadályozzák, kik a lázongás tüskét dobják az egyház és állam közös épületére, hogy azt munkájában zsidbasztani akarván, az állati erőszak uralma alá hajtják.

Ime, ez egyetlen példa is elég annak megvilágítására, hogy gyakran s csaknem valamennyi társadalmi kérdésben épen az ellenkezője jut érvényre annak, a mi céloztatik.

Felvidéki.

Az ujencozásoknál a honvédelmi kormány több rendbeli újításokat hozott be, melyeket a „Katonai Lapok“ i mertet. Kiemeljük a következőt: „Eltérőleg az 1869-ik évtől kezdve eddigéig folytatott gyakorlatról, most már a harmadik korosztályból főlzólamlott hadkötelesek, mielőtt főlzólamlási kérvényük és ennek során igazolt jogozimük megbirálattnék, előzőleg megvizsgálatnak hadképességük tekintetében. Ha alkalmasak, az esetben főlzólamlási kérvényük tárgyalatik s jogosultságuk igazolása esetében a hadi szolgálat alól fölmentetnek, — alkalmatlanságuk esetében pedig főlzólamlási kérvényük, mint tárgyalanná vált, visszaadatik. Nem lehet eléggé méltányolni e gyakorlat. és gazdaságilag üdvös intézkedést. Mennyi hadköteles mentetik föl ez által ama súlyos

A „Székelyföld“ tárczája.

Mikor a férj mulatni jár.

Irta: Sikor Margit.

(Vége.)

Nehéz verítékecspepek ütök ki a fiatal asszony fehér homlokát. Lázongó szíve gyors tütemben ver s hullámosan emeli keblét forró lélekzete. De a feltűzött képzelőtehetség dolgozik tovább.

... Azt mondták, az a büszke, hiu lélek sirt fájdalomában, mikor meghallotta, hogy a mi neki nem sikerült, az sikerült az igénytelen Matildnak: az övé lett az a nemes szív. Ilona aztán férjhez ment egy gazdag emberhez és örületes életet vitt. Egyik mulatságból, bálból, hangversenyből a másikba. Az asszonyok irigyelték gyönyörü tolettjeit, sok udvarlóját; a férfiak szó nélkül meghódoltak ingerlő szépségének. De a fiatal asszony nem boldog; nincs kielégítve se szíve, se hiúsága; ... neki az a hideg, hajthatatlan ember kell, a kit évek óta akar behálózni bűvös hatalma ... És az az ember — az ő férje! ...

Es most szemtől-szembe állanak egymással a csillogó bálteremben ... Ott elfojtja a lelkiismeretet a bódító mámor, felizgatja az alvó érzékeket a káprázató fény, édes zene, zürzavaros lármá ...

A gyötrődő asszonyka kétségbeesve tördeli kezeit. El akarja üzni magától képzelete kintzó képeit, de lehetetlen. Azok mind élnek, gyötrőbbek lesznek. Arcza elhalványul a rémületől, szemei kitágulnak.

Mindent ott lát maga előtt lejátszódni, mit csapongó lelke élénken kiszínez.

Oh! miért is ment el Laczi a bálba?! Miért nem maradt inkább itthon, élvezni ezt a nyugodt, egyhangú, de mégis boldog életet! Miért dobta magát oda, az erkölcsi vesztély torkába?

Miért?!

Miért?! Mert te kívántad azt, szeszélyes asszonyka. Te kértél, könyörögtél ez áldozattért; most tünd el változékony kedélyed büntetését!

De vajjon csakugyan kényszerűségből, áldozatból ment-e Laczi a bálba? Vagy talán csak kiséssé kértetni akarta magát, mert félt bevallani, hogy saját kedvéből megy?!

Oh, igen, most már világosan emlékszik, hogy milyen boldogan, édesen mosolygott férje, mikor ő két nap előtt először kiejtette ajkain azt az átkozott kérést, hogy menjen bálozni! Milyen derűlten, jóízűen kacagott és milyen rejtett elégtelenség tündöklött arcán, mikor azt mondta: „Ugyan, kis cizcizám, mi jut eszedbe?!“ Aztán milyen immelámmal, persze csak csupa formalitásból,

hívta őt is, hogy menjenek el együtt, és mikor ő azt megtagadta azzal a hatalmas argumentummal, hogy nem akarja magára hagyni a kicsikét és rövid már az idő egy bál ruha elkészítésére: akkor milyen megkönnyültlen sohajtott fel Laczi! Szinte látszott rajta, hogy ujjongó örömet alig tudja elnyomni.

Ah, igen, mert magában akart elmenni a bálba, maga akarta élvezni annak örömeit.

Maga?! Dehogy is! Ilona, a kaczer, a gyönyörü Ilona, mellőzni fogja ezen az estén minden udvarlóját s csak vele fog mulatni. Az ő kedvéért lesz szép, szeretetreméltó, szellemes. Ketteskén, együtt, karöltve fognak sétálni a ragyogó, feldisztett bál teremben, s az édes, illatos légtérbe vegyül majd bizalmas suttogásuk ...

Ők fognak uralkodni abban a nagy bálteremben. A csillárok ő rájuk vetik pazar fényüket, a felcziczomázott ifjak, leányok ő rájuk irányítják tekintetüket talán irigyen vagy szerelmesen, és lesz olyan is, a ki szánalommal gondol a szegény otthon maradt fiatal feleségre!

Oh, hát meg kellett érnie ezt a megaláztatást is?! Neki, a ki hittel, bizalommal lépett az életbe Laczi karján, s ily hamar kellett csalódnia! ...

De ilyenek a férfiak. Maguk mulatnak, könnyelműen belevetnek magukat az élvek

tengerébe, és a szegény asszony busulhat odahaza egymagában, arra nem gondol senki.

... És Laczi! a ki olyan jónak, nemesnek látszott, ő is csak olyan, mint a többi! Nem, nincs köztük kivétel!

De ki tette volna ezt fel Lacziról? ő róla, a ki olyan odaadó, gyöngéd férjnek látszott! Ah, hogy csal a látszat!

Csak most érzi, milyen kimondhatatlanul szereti azt a bűnös embert!

Szívesen meghalna érte, vagy szenvedne hosszú vértanuságot, oh! csak még egyszer nyerhetné vissza szerelmét!

Lehajtja nehéz fejét fehér kis kezére s szemei elé sürü köd húzódik keserű könnyecskékből; azt képzei, hogy ránézve meghalt az élet Laczi szerelme nélkül; sőtét, hideg, kietlen ez a világ csalódott szívének.

Az őra lassu kettyegéssel jár folytonosan; minduntalan tiszta, csengő hangon ver el egy-egy negyed órát; már háromnegyed négyre van, nemsokára feljön a nap, és Laczi még mindig késik.

Mi csinálhat ennyi ideig? Soha sem szeretett táncolni, hát most sem ezzel tölti az időt. Sem kártyázni, sem inni nem szokott; abba már régen beleunhatott, hogy a mulatókat nézte ... Más feleséges ember ilyenkor már régen hazatér ... csak ő nem jön! Oh! a szerelmes szív esztelme nem

terhek alól, hogy a póttartalék vagy honvédség nyilvántartásába való beosztása folytán 10 évig tartozik fölmentési jogzime fennállását évenként igazolni s az okmányának megújítása és hitelesítésével kapcsolatos költségeket viselni. Nem állanak ugyan határozott számadatok rendelkezésünkre, de azért alapos számítás és az évenként fölhevített hadkötelesek számához viszonyítva, biztosan állíthatjuk, hogy Magyarországon a póttartalék és honvédség nyilvántartásában álló hadkötelesek 10 évfolyamának összes száma az alkalmasoknak osztályozhatók számának lerovása után 350—400 ezerre tehető. E szám átlag véve állandónak tekinthető. E hadkötelesek fölszólamlási okmányainak évenkénti megújítási költségei csak 1 firtal átlag számítva 350—400 ezer firtal rugnak. Ha még hozzá ama munkaerő is számíttatik, amely az okmányok évenkénti megvizsgálása körül az alispán, a hadkiegészítési és honvédszállój-parancsnokságok által alkalmazva lesz: úgy az államkincstár is néhány ezer firtal értékű munkaerővel járul e kiadáshoz, mely most esik.

Erdélyi oláhok kiutasítása Romániából. Bratiano e hó 24-én válaszolt a román képviselőházban Kogoniceanu interpellációjára a Romániából kiutasított erdélyi oláhok ügyében. Bratiano a leghatározottabban kikelt a „Kárpáti egyesület” tendenciája ellen, amely az utcára viszi a politikát, botrányokat csinál az osztrák-magyar követ lakása előtt és a nyugalom fenntartását veszélyeztető képzeletben él. A kiutasítottak nem román polgárok, hanem egy ideig állam alattvalói, a kiknek kiutasítását a miniszterelnök az ország, ennek nyugalma s a rend érdekében a maga iniciatívájából rendelte el.

Országgyűlés.

Hétfőn az appropriációról szóló törvényjavaslat tárgyalatott, mely, mint minden évben, úgy most is érdekes vitára adott alkalmat. A ház tagjai rendkívül nagy számban jelentek meg, s a karzat szintén megtelt érdeklődőkkel. Hegedűs Sándor előadó röviden ajánlván a javaslatot, Olay Szilárd szólalt fel; különösen az igazságügyi helyzet bírálta s ez alapon jelentette ki, hogy a törvényjavaslatot nem fogadja el. Ugron Gábor és Apponyi Albert grófia kormány külügyi politikájával foglalkoztak. Mindketten kárhoztatták a három császár szövetségét s általában a kormány külügyi politikáját. A törvényjavaslatot persze egyikük sem fogadta el. Ugron és Apponyi beszédeire Tisza Kálmán miniszterelnök tett észrevételeket. Kijelentette a többi között, hogy „sem a monarchia politikájának szándékában nincs a Balkán-félszigeten alattvalókat hó-

ditani, sem nincs tényleg és nincs szándékában semmiféle kiegyezés a Balkán-félszigeten való érdekvonal megállapítása szempontjából”. Továbbá azon való reményét és hitét fejezte ki, hogy Európa békéje meg fog óvatni, mert Európa összes hatalmai, egy akaratú közreműködve, ohajtják a béke fenntartását. Ezután Helfy Ignác és Orbán Balázs beszéltek a javaslat ellen. Pulszky Ferenc, a ki tudvalevőleg pártönkivüli, nem tartja indokoltnak a bizalmi kérdés felvetését s megszávalva a költségvetést, mert — úgy mond — „Tisza Kálmán olyan miniszterelnök, a ki tud parancsolni”. Egyébiránt ő sincs megelégedve a helyzettel és több kérdésben ohajtaná a változást. Ezután Csánády Sándor emelt szót, azaz hogy emelt volna, ha lehetett volna, de a derűtlenség zajától, mely felállásokor keletkezett, mintegy öt percig nem birt szóhoz jutni. Nagy későre aztán a zaj lecsillapulván, megkezdte rövid beszédét, melyet az elnök két figyelemztetéssel és egy rendreutasítással szakított félbe. Végül Szapáry Gyula gróf pénzügyminiszter felszólalása után, melyben továbbra is kikérte a ház bizalmát, a többség felállással megszavazta a törvényjavaslatot. Végül a törvényhatóságokról szóló törvényjavaslat tárgyalása rövid vita után a hétfői ülésre tüzetett ki.

A keddi ülés igen rövid volt. Két nemzetközi szerződést tárgyaltak. Egyik Sziammal, másik az afrikai 'Kongo-államra vonatkozólag kötötték. Az ülésen szinte kongott az ürességtől, mely körülmény a Sziam és Kongo iránti csekély érdeklődésnek tulajdonítható. E szerződések elfogadása után a ház pár mentelmi ügyet intézett el.

A szerdai rövid ülésen igazolási ügyek, a főrendiház új szervezeti szabályai, bizottságba tagválasztások és interpellációk vetődtek igénybe a ház munkásságát. Legfontosabb tárgy volt Széchenyi P. gr. válasza Thassy Géza interpellációjára a gazdasági válság ügyében. Program kidolgozására — úgy mond — nem érzi magát hivatva, de erre szükség sincs. Azokat, melyek a gazdasági kongresszuson ajánlottak a kormánynak, ez kellő figyelemben részesíté, főleg kereskedelmi téren, a tarifa-munkáknál, a kereskedelmi szövetség érdekében pedig az első lépést Tisza Kálmán már másfél év előtt megtette. A kormány tarifa-javaslatát a kiegyezési javaslatokkal együtt fogja a ház tárgyalás alá venni; az előterjesztés rövid idő alatt megtehető. Kéri a választ tudomásul vétetni. Thassy Géza nem veszi tudomásul. Azt mondja, hogy a kormány hasonlít a lelanczolt Prometheuszhoz, kit a kétfejű sas tépáz. Ily helyzetben sem Tisza, sem Széchenyi István unokaöccse, sem a differenciális tarifák nem segítenek. A többség a kérdést elintéztetnek nyilvánítja. Végül

Zsilinszky Mihály interpellációt adott be a vall. és közokt. miniszterhez a rozsnói reverzális-botrány ügyében.

Tanügy.

Peselnék, 1886. február 24-én.

A háromszékmegyei kézdj-orbai róm. kath. tanító-egylet folyó hó 17-én Bereczk városában Bokor János elnöklété alatt rendes gyűlést tartott.

Jelen voltak a pártoló tagok közül 12-en, a reudes tagok közül 40-en s több tanügybarát.

D. e. 9 órakor a helybeli diszes egyházban Bálint L. esperes-plebános szent misét mondott, mely isteni tisztelet alatt az egybegyűlt tagok összhangzatosan énekeltek.

Ennek végével a róm. kath. iskola egyik tantermébe vonultunk, hol Bokor János egyleti elnök melegen üdvözölvén az egybegyűlt tagokat és a nagyérdemű vendégeket, a Szentlélek Isten segítségül hívása után a gyűlést éljenzések közt megnyitotta.

Tárgyai a gyűlésnek a következők voltak: 1. Elnök felhívására gyakorlati tanítást tartott Borbáth János; ismertetve a népiskola I-ső fu-osztályában a tanító és tanítványok közti viszonyt.

Utána Lukács Márton tartott gyakorlati tanítást a népiskolai V., VI. leány-osztályban, melynek tárgyát a méh ismertetése képezte.

2. Értekezett helybeli káplán-tanító Ágoston Lajos ur ily című tételről: „A hit-elemzés szükséges volta a gyermekekre nézve.”

3. Jegyző olvassa a mult gyűlésről felvett jegyzőkönyvet és a választmányi gyűlésnek idei január 14-én Kantában a pénztár állásáról felvett jegyzőkönyvét, melyek hitelesítették.

4. Ezek után a vendégek bizonyos ideig az alapszabályok értelmében eltávozván, következtek a bírálatok. Borbáth János tanítása sikerültnek, Lukács Márton tanítása jelesen sikerültnek ítéltetett. Ágoston Lajos káplán-tanító ur értekezése éljenzéssel fogadtatván, értekezőnek jegyzőkönyvileg köszönet szavaztatott s illető fölkereltet, értekezését a nyilvánosság elé hozni.

5. A választmányi gyűlésnek 1886. január 14-én Kantában a pénztár állásáról felvett jegyzőkönyve helybenhagyatván, hitelesített; az abban kimutatott s javaslatba hozott hátrálékosok közül a következők hátrálékaik töröltettek: nt. Bencez Pál 7 firtja, Bartalis János 50 krja, Bartis Endre 3 firtja, Ilyés István 3 firtja, Péterfi Lőrincz 2 firtja és Szántó Lajos 1 firtja. A többi hátrálékosokra nézve a határozat az, hogy hátrálékaikat befizetni tartsák szoros köteleességüknek.

6. Olvastatik tiszteletbeli elnök nagys. Bálint Károly apát-kanonok ur által a közgyűlésnek megküldött átirat, melyben az országos kath. segély-alapba beállott és évi tagdíjakat nem fizetett k-tanítók nevei vannak kitüntetve. Illetők felszólíttatni határozattal hátrálékaik befizetésére.

7. Olvastatik a nagym. vallás- és közoktatási m. kir. miniszter ur által 22.361. sz. a. az 1886. év augusztus havában Budapestén megtartandó III. orsz. képvisleti tanítógyűlésre kitűzött tételek kidolgozására felszólító magas leirat, melyre nézve határozat az lett, hogy elnöknel jelen gyűléstől számítva 8 nap alatt jelentésként be szándékkuk azok, a kik ezen tételek valamelyikét kidolgozni akarnák; ha nem jelentkeznék senki, abban az esetben elnök és jegyző megbízatnak, hogy ezen kidolgozandó tételeket az egyes tagok között kidolgozás végett osszák ki, illetőleg azok közül, a kiket tehetségesebbeknek ismernek, néhányat szólítsanak fel legalább is annak egyharmada kidolgozására.

8. Indítványoztatik főt. Bálint László al-esperes ur által, hogy a gyűléseinkről felvett jegyzőkönyvek a „Székelyföld” című lapban közöltesse. Ezen indítvány egyhangulag elfogadtatván, egyuttal a „Székelyföld” hivatalos közlönyül elválasztatik s egyletünknek megrendelnetni határoztatik.

9. Elnök mint új tagokat beajánlja a gyűlésnek Gábor Endre peselneki, György András hatolykai k-tanítókat és Puskás Tamás szárazpataki sk-tanítót, kik a jelen gyűlésen az egylet tagjai közé beiratkoztak.

A jövő gyűlés Esztelenek a plebániában fog lenni a gyűlés határozata szerint.

Egyéb tárgy nem lévén, elnök hathatós szavakban mndott köszönetet a megjelent tagoknak és a tanügy iránt melegen érdeklődő diszes vendégek szoruknak, s ezzel a gyűlést d. u. 3 órakor bezárta.

Kovács Ferencz,
egyleti főjegyző.

Különlélek.

— **Művészeti hír.** Kun Sándor kolozsvári festő jelenleg K.-Vásárhelytől időzik s megrendelésre arczképeket fest. A mint személyesen meggyőződünk, Kun ur kiváló tehetséggel bír az arczképfestéshez; képei hívek, elevenek s jószágukhoz mérten nagyon olesók. Kun ur, mint festő, Kolozsvárt szép renoméának örvend, s most jó hírnevét vidéken is akarja bővíteni. Mint értesültünk, nevezett festő ur jelenleg városunk diszpolgárnője s jótékony egyleteink nagyérdemű létesítője, Br. Szentkereszty Stephanie ő méltósága arczképén dolgozik, melyet K.-Vásárhely városának fog ajándékozni. E kép nem sokára készen lesz s előre közszemlére

csal: Laczi szép asszony társaságában mulat, udvarol.

Iszonyu, hogy ezt meg kellett érnie!

Milyen gyötörő, rettenetes élettapasztalatokat kell neki szereznie már tizenkilenc éves korában!

Mi lesz ő rá nézve az élet ezen túl? Egy siralomvölgy, semmi más.

Nem fekszik le; hisz úgy sem tudna most aludni. Bevárja így, álmattal, virasztva keserűséggel mellett, azt a hűtlen embert, s megmondja neki, hogy... Vajjon mit is fog neki mondani?!

Hogy ismeri hűtlenségét, hogy... hogy... oh! majd tudja ő akkor, hogyha előtte áll a reszkető bűnös, hogy mit kell mondania.

Kimerülten, elesigázottan borul az asztalra. Gyönyörű haja kibomlik és betakarja törekeny kis alakját; szemei vörösek az álmatlanságtól és annyira fázik, hogy majdnem a foga vaczog bele. De azért nem vesz kendőt, nem fekszik le; csak hűlőn meg, betegedjék meg, haljon meg. Majd akkor, ha kiterítve fekszik, letörve élte virágában az élet fájáról, majd akkor tudja csak meg Laczi, hogy mit vesztett benne...

Már hét óra is elmúlt és az az ember még most sem jött meg... Oh! most már teljes biztonsággal tudja, hogy megesalja...

Félnyoloz órakor lassan csikordult a kapu

zárja s néhány pillanat múlva lábujjhegyen nyitott be a fiatal férj.

Csodálkozó tekintetét vetett az asszonykára, ki mozdulatlanul, halványan ült a kihűlt kályha mellett és szenderegni látszott.

László megdöbbenve lépett közelebb. Láttá, hogy az ágy érintetlenül van ott, a hogy előtte való nap meg lett vetve s felesége fölöltözködve, szeszilált hajjal, arczán a bánat könnyeivel ül a széken s fejécskéje bágyadtan hanyatlik a magas széktámlára.

Mi történhetett itt az ő távollétében? Ki keserithette el így az ő kis feleségét? A könnyű neszre, mit a férj léptei okoztak, felnyitotta szemeit az asszonyka. Kimondhatatlan fájdalommal, szenvedélyes szerelemmel nézett férje tiszta, őszinte vonásaiba, s mikor annak arczán meglátta a szokott gyöngéd, kelves kifejezést, oda roskadt a kitért kebelre és keservesen zokogott.

— Az Istenért! mi lett kiesikém? szól!

— Könörgött férje ijedten.

De az asszonyka nem tudott felelni. Göröcsös öleléssel kulcsolta át férje nyakát és úgy oda simult keblére, mintha sohasem akarna leszakadni onnan.

— Miért sírsz, szerelmem? Ki bántott?

— Ugy-e... ugy-e... sohasem bálozol?

— Hahaha! Hát ez a bajod, lelkem?! haha!

— Igérd meg, Laczikám, kérlek szépen: ugy-e, nem?

— Azt nem merem ígérni, feleség, — szolt tréfás komolysággal férje — mert mit mondana a világ?

— Bánom is én? nem törődöm azzal semmit. Mi csak egymásnak élünk, nem a világnak! Semmi köze hozzánk. Beszéljen, a mit akar!

— Igen, de az — önértet?

— Az számárság; felejtésd el, a mit mondtam, Laczikám. Rosszul mondtam. Belátom, hogy neked van igazad, és többé sohasem ellenkezem veled. Ezen túl mindig hallgatok rád, engedelmeskedem neked, csak ne menj bálba többet.

— Hát aztán honnan jön magácskádnak ez a rögtöni ellenszenve a bál iránt? Tegnap épen az ellenkezőjét kérte.

— Azért, mert... mert... valami rossz szat álmodtam... megijedtem, vagy magam sem tudom, miért.

— Nem volna szabad neked ezt a rossz álmod meg tudni? Eddig minden gondolatodat rám bízta; nos?!

Enyelegve, mosolyogva nézett a kis asszony tétovázó szemei közé, de az mélyen elpirult és zavarba jött.

— De én... de már... nem emlékszem rá... hogy mi volt...

— De a lényegére, a fővonasára csak emlékszel, cziczám?

— Azt álmodtam, mintha... mintha meg-

csaltál volna — susogta bátortalanul a menyecske.

— Akkor elaláltad. Ugy látszik, a szerelmes szíveknek van ösztönük, sejtelmük — s László komolyan nézett feleségére, mintha legalább is valami életbe vágó felfedezést, valami szomorú vallomást akarna tenni.

— Elmondjam, hogy hogyan csaltalak meg?

Nem tudott rá felelni. Reszketve bontakozott ki férje öleléséből s némán, gyöngén bölintott szép fejével igen-t. Minden tagja reszketett a feszült várakozástól; torka kiszáradt, idegei elnémultak. Könörögve tekintett férjére, mintha kérni akarná, hogy kiméletesen tegye meg a vallomást.

— Esküszöm neked, hogy most csaltalak meg először életemben! — mondta derült arccal, mosolyogva, a bűnös. — Láttad kis babám, te erővel kényszeríteni akartál engem oly mulatságra, mit sohasem szerettem még nőlen koromban sem. Mikor te olyan szépen kértél, hogy tegyem meg a kedvéért, azt gondoltam magamban: Az én kis feleségem nagyon szésszélyes asszonyka. Azt akarja, hogy kidobjak egy esomó pénzt csak azért, hogy idegen emberek között unatkozam. Megérdemli, hogy ez akaratosságáért megbüntessem és kijátsszam... Elmentem hát a bálba, vagyis Emil barátomhoz egy éjszakára. Ott szép nyugodtan kercsztül

fog kitétni, melyről a közönség tájékozást nyerend Kun ur tehetségéről. A legmelegebben ajánljuk a közönség szíves pártfogásába!

— **A költők anyja.** Szász Károly ref. püspök és Szász Róbert min. titkár nejeikkel s nővérük özv. Horváth Sámuelné Szász Julia a fővárosból Kolozsvárra utaztak, hogy ott lakó testvéreikkel, Gyula kataszteri titkár, Domokos erdélyi ref. püspök és Béla egyetemi tanárral s ezek családjával együtt üdvözölhessék édes anyjukat, az 1853-ban elhunyt Szász Károly özvegyét, a ki a napokban töltötte be élete 80-ik évét. A tiszteltetelmű agg matrona egészségből érte meg e magas életkort; egy leánya és öt fia, öt meny, huszonhat unokája, három unokavő, egy unoka-meny s négy déd-unoka (magával együtt 46-an) alkotják szép családját, melyhez nála még pár évvel idősebb nővére is csatlakozik s derítik élete alkonyát.

— **Lutri.** Nagy mértékben felvizgatta a k. vásárhelyi színpadéles lutrijátékosokat azon ritka látvány, hogy az új húzás számai egyről egyig pirosban jelentek meg. „Ugyan-csak beütött“, mondogatták a járó-kelők, sovár pillantásokat vetve a ragyogó numerusokra. Tény az, hogy ezuttal csakugyan beütött a szerencse. Nevezetesen egy Joo Mihály nevű közhonvédre is mosolygott Fortuna egy sovány ternő alakjában; egy társával mutyiban 600 frtot nyert.

— **Kovácsán** a múlt héten folyt le a tél beállta óta a 7-ik fillérestély. Levelezünk írja, hogy Szabó Józsefné háziasszony és Deák Klára házi kisasszony ügyességének és fáradhatatlan buzgalmának sikerült egy oly szép és válogatott közönséget összehozni, milyen ritkán volt ott látható. Az estély rendkívül kedélyesen folyt le.

— **Műkedvelői előadás** lesz Dálnokban jövő hó 6-án. Előadatik a „Tolencz“, Tóth Ede jeles népszínműve. A tiszta jóvedelem az orgona-alap javára fordíttatik.

— **Ebdűh-gyógyintézet Budapest.** Dr. Babes Viktor tanár, kit Trefort Ágost kultuszminiszter Párisba küldött volt, hogy Pasteurnél a veszettség gyógyítási módját tanulmányozza, Budapestben a héten az orvosok egyesületében előadást tartott a Pasteur által eszközölt beoltásokról s azok következményeiről. Az előadó tanár azt az érdekes nyilatkozatot tette, hogy Pasteur márczius 15-én a nyilvánosság elé szándékszik hozni gyógy módját s egyuttal ebdűh-gyógyintézetet akar felállítani Párisban. Pasteur az előadónak megígérte, hogy ő a maga részéről mindent meg fog tenni, hogy a párisi gyógyintézet létesülése után egy második hasonló gyógyintézet Budapestben is felállítható legyen.

— **Az európai államok lakosságának gyara-**

aludtam az éjszakát, míg az én kis feleségem ide haza — talán csupa bűnbánatból — sir-dogált. Aztán reggel kényelmesen felöltöz-ködtem és elhatároztam, hogy veszek azon a pénzen egy kis meglepetést a feleségem-nek, a mit úgyis rászántam arra, hogy a bála kidobjam.

Ezzel kihuzott egy kis csomagot a kabátja zsebéből s oda tette a bámuló asszony ke-zébe.

Ah! benn volt abban a csomagban az ő titkos, régi vágyódásának édes tárgya: az az elegáns, csodaszép kis gránátkereszt, mely oly gyönyörűen veszi ki magát a hófehér nyakán.

Ujjongó öröm fogta el keblét arra a gondolatra, hogy férje mindenütt, mindig ő rá gondolt, s a mikor ő szilaj képzelőtehetség-nek engedve, vádolni merete őt, akkor ő azon törte a fejét, hogy mivel szerezzen neki örömet?

— Nem érdemlem én meg a te jószágodat — kiáltott tulboldogan. — Nem lesz elég az egész életem, hogy ezt a boldogságot kiérde-meljem, a mivel te engem elhalmazol. Ezen-tul csak neked, a te akaratomnak, boldogsá-godnak fogok élni. Akaratom sem lesz... csak a tiedet követem.

— Ah, de mit fog majd e hirtelen válto-zásra mondani a világ?! — kérdezte hamis-kásan a szerelmes férj s melegen szorította szívére a boldog asszonykát.

(Gondüző.)

podása. A porosz királyság lakossága 1880-tól 1885-ig 3.79 százalékkal gyarapodott. Ausztria-Magyarország lakosságának gyarapodása 35.904,435-ről 1869. decz. 31-én 37.882,712-re rugott 1880. decz. 31-ig, a gyarapodás tehát évenként átlag 0.49 százalék. Olaszországnak az 1871. decz. 31-iki népszámlálás szerint 26.801,154, ellenben 1881. december 31-én 28.459,451 lakosa volt, a lakosság tehát éven-ként átlag 0.60 százalékkal növekedett. Franciaországban (Algéria és gyarmatok nélkül) a lakosság száma 1866. decz. 31-én 36.594,836 lélek volt, 1881. decz. 31-én pedig 37.405,290-re rugott, az évenkénti gyarapodás tehát átlag 0.15 százalék. Nagybritanniának 1871. április 3-án 31.817,108, 1881. április 4-ikén pedig 35.172,976 lakosa volt, az évenkénti gyara-podás tehát átlag 1.01 százalék. Európai Oroszországban (Finnországgal és a dóni kozákokkal együtt) 1867-ben 71.195,394 lakost számláltak, 1880-ban pedig a népszám-lálás 85.058,424 lakost konstalt, a szaporodás tehát évenként átlag 1.38 százalék.

— **Papoczlóról** írják lapunknak, hogy ott a napokban két izben is dühös kutya járt a faluban és több kutyát megsebzett, s daczára a községi bíró rendeletének, a kutyákat a tulajdonosok nem zárták el. Jó volna érvényt szerezni a megye területén a városok részére kiadott ide vágó rendeletnek.

— **Ismét zavargás Londonban.** Vasárnap dél-után a londoni Hyde-parkban szocialista-gyűlés volt, melyen mintegy 20,000 ember volt jelen. A szocialista vezérek, köztük Burns, három kocsiról beszéltek a tömeghez. A kocsikon piros lobogók lengtek. A szónokok kijelentették, hogy a forradalmár munkások óriásivá növekedett mozgalmának vérontásra kell vezetnie, ha a kormány nem javít a munkások szállyok társadalmi helyzetén. Több határozatot fogadtak el, melyek a kormány ellen irányulnak, mert nem gondoskodott a foglalkozás nélkül levő munkások foglalkoztatásáról. A határozatok továbbá a nyolcz órai munkaidő behozatalát ajánlják. A gyűlés mintegy fél óráig tartott s békésen folyt le. Később azonban — mint egy távirat jelenti — a lovas rend-őrség brutális fellépése nagy ingerültséget okozott. Sok embert letiportak s aztán a tömeg ablakok beverése által boszulta meg magát. Be akartak jutni a Parlament-Street-be, a hol a minisztériumok vannak, de ez nem sikerült. Utközben mindenütt bevették az ablakokat s végül megtámadták a rend-őrséget, mely botjaival védelmezte magát. A nyugalmat csak késő este állították helyre.

— **A kőzdívasárhelyi Rudolf kórház** javára február 20-án rendezett bál alkalmából felű-fizettek: József főherceg ő fensége 30 frt; Haynald Lajos bibornok-érsek 20 frt; Bedekovics Kálmán miniszter, Br. Szentkereszty Ferencz 5—5 frt; Dr. Sinkovics Ignác né 50 frt; Dr. Bodor Tivadarné 40 frt; Dr. Sinkovics Ignác 5 frt; Br. Szentkereszty Stephanie, Benedek István őrnagy, Kelemen Lajos tisztí ügyész 2—2 frt; Könczey Domokos (Felvölál), Győrbíró Géza (Szentkatolna), Szöcs József polgármester, Mike Benedek (Torja), Tóth Géza szeszy., K. Csizsár József, Nagy Lajos szgy., Török Sándor szgy., Br. Szentkereszty Irén, Kőkösy Károly ügyv., Dónáth József törv. sz. elnök, Thamó András állatorvos, Sáska Antal 1—1 frt; Novák Sándor ker., Kovács István ref. lelkész, Jakabos Ágoston ker., Turóczy Mózes rézmű-ves, Nagy Károly árvaházi igazgató, Nagy Dénes sörgy., Nagy József szeszy., Balogh Gyula ker., Dobál Lajos ker., Kovács Áron ker., Dávid Gyula ker., Jancsó Dénes vendéglős, ifj. Kupán József ker., Wertán Endréne, Prohászka Ferencz táviratist, Szabó Gyula, ifj. Szöcs János 50—50 kr; Málnási Kristóf, Dr. Longhi Angelóné, Molnár István fényképész 40—40 kr; Réthi Józsefné 30 kr; Ambrus Albert szeszy., Sükös Károly, Varga Vilmos 20—20 kr; özv. Pap Andrásné 10 kr.

— **Nyilvános szamárad** a kovásznai kaszinó-egylet társas-estélyéről. Bevételét összesen 91 frt 10 kr, ebből eltáncoltunk 58 frt 20 krt, maradt a kaszinó-egyletnek 32 frt 60 kr. Hogy a jó célra — daczára a csekély 60 kr belépti díjnak — ennyi jövedelmet sikerült felmutatni, azért legnagyobb elismerés és köszönet illeti Barta Ferencznét, Dr. Póka

Dezsónét, Barta Janka és Deák Katika ur-hölgyeket, valamint a rendező bizottságot s ennek köztisztelet- és szeretetben álló elnökét, méltóságos Hollay Attila urat, kik nem csak az estély előtt tanusítottak lelkes buzgalmat, de a jó kedvvel lefolyt vigalomnak is kellemben és kedélyben lelkét képezték. Fogadják a társaság s kaszinó-egyletünk nevében köszönetünket, s a most kivitt siker serkentse több ily fesztelen és kedélyes társas-estély tartására, mert talán az ily gyakoribb összejövetelek egy roppant hiányon, t. i. a társadalmi élet létrejöttén — mit, fájdalom, az édes gyümölcsösön csipkelődni szerető darázsok miatt nélkülözni kelle — lendíteni fognak. Alig várják a következő társas-estélyt, hogy lássuk: „Hogy volt?“ — i — s.

— **Vas Gereben** összes műveiből a 7—10. füzetek is megjelentek Mehner Vilmos fővárosi könyvkiadónál. Ára egy füzetnek 25 kr. Ajánljuk mindazoknak figyelmébe, kik a hazañas szellemű, tősgyökeres magyar nyelvzetű olvasmányokat kedvelik.

— **Egy téglából épült lakás,** mely 5 szoba, pincze, padlás és 1 szin, illetőleg istállóból áll, továbbá a könyvnyomda feletti emeleti lakás folyó évi ápril hó 24-től kezdődő egy vagy több évre bérbe adandó. Bővebb érte-sítés lapunk kiadóhivatalában Kézdi-Vásárhelyt nyerhető.

ROVID HIREK.

Párisban mégis lesz világkiállítás 1889-ben. A francia kormány most már elhatáro-zta, hogy engedve a közvélemény sürgeté-sének, mindenesetre megtartja. — **A belügy-miniszter** körrendeletben kijelenté, hogy a temes-bégavölgyi vízszabályozási társulat által kibocsátott 5%-os 100, 1000 és 5000 frtos kötvények a közigazgatás minden ágá-ban üzleti biztosítékul és bánatpénzül elfo-gadhatók. — **Nemzetközi kiállítás** lesz a jövő év tavaszán Edinburghban; a kiállításra trónörökös páruink látogatását is kilátásba helyezték. — **A sorvadás** gyógyításának ki-sérleteire a párisi orvosok gyűjtést rendez-nek; szintén ez eszmével foglalkozik Hébe-táncz dr. budapesti orvos is. — **Amerikában** a providencei hölgyek kört alakítottak, hogy Jókai műveit német fordításban olvassák, esetleg angolra fordíttassák. — **A spanyol** hivatalos lap királyi rendeletet közöl, mely 50,000 embert hív be zászló alá. — **Mauthner Ödön** budapesti ismert nagykereskedőt József főherczeg „udvari szállító“ czímmel tüntette ki. — **Nikitát** meglepte Bismarck hg életereje és kitűnő egészsége; korához képest sokkal öregebbnek gondolta. A tapasztalásnak nem örülhetett valami nagyon. — **A szegszárdi** czigány-zenekar négy hét óta utazik Ameri-kában s eddig 98 városban lépett fel, a kö-zönség nagy tetszésétől kísérve. — **Bedekovics** horvát miniszter kedden ülte miniszterségé-nek 10 éves jubileumát. — **Uj ismétlő fegyve-reket** készítenek a steiry fegyvergyárban; a fegyverek sokkal könnyebbek az eddigiek-nél s perczenkint 40 lövést lehet velők tenni.

— **Nihilista egyetemi hallgatókat** fogtak el e hó 15-én Szent-Pétervárott; az elfogottakat Szibériába deportálják. — **Női orvosegyletemet** akarnak felállítani Szt.-Pétervárt. — **A pápa,** mint Rómából írják, kiállítás rendez azon ajándékokból, a melyeket nyolcz éves ural-kodása alatt a világ minden részéből kapott. — **Zoechen** porosz helységben egy nagy, 10 holdnyi terület több munkásházzal elülyedt. Három ember halva maradt. — **Osztórák za-rándok-csapat** Ausztria legelső ariszto-krata családjainak tagjaiból s több papból fog állani. — **Grant-szobrot** akarnak felállí-tani Washingtonban. — **Telefon-összeköttetés** jött létre Bécs és Brünn között. — **„Germánia“** képét Rákóczi-induló mellett vi-tette ki a házából egy segesvári lengyel eredetű vendéglős. A szászok nem járnak többé a vendéglőbe. — **Fejszével** verte agyon a gazdasszonyát Segešvárt egy inas-gyerek. Tettét beismerte, de annak okáról nem vall semmit. — **Megrendítő tragédia** híre érkezik Mezőturrról; Szűcs Zsigmond ev. ref. tanyai iskola-tanító előbb három kis gyermekét, az-tán nejét, végre önmagát is golyóval ki-végezte. — **Szvorényi József** Egerben e hó 28-án üli meg 50 éves írói pályájának jubi-leumát; ez alkalomból a Ferencz József lovag-rend keresztjével tüntettetett ki. — **Jókai** „Czigánybáró“-ja Bécsben már száz előadást ért. — **Földrengést** éreztek hétfőn d. u. Brassóban és S.-Szentgyörgyön is. Bras-

sóban oly erős volt az első lökés, hogy a há-zakat megrázkodtatta.

A mi külön Tündérországunk. Így nevezi Mikszáth Kálmán a Székelyföldet az «Or-szág-Világ» legújabb számába írt utiké-pében. S valóban ha nem is volna az, azzá válnék a Mikszáth ragyogó tolla alatt. Mik-száth utiképe míg egy felől egy költői szép-ségeken gazdag uti rajz, más felől feltárja a derék székiesség sok ügyét-baját „szép hegedű szobán.“ Az «Ország-Világ» e számá-ban találjuk a Mikszáth jól sikerült arcképét s «A t. ház» megjelenése alkalmából Bródy S. szellemes cikkekben mutatja be Mikszáthot, mint — politikust. Az «Ország-Világ» uja-ban, ugy látszik, találkozik helye a legkivá-lóbb régibb és újabb magyar íróknak. Mik-száthon kívül a legújabb (8-ik) számba írtak: Gozsdon Elek, a „Tantalusz“ szerzője, „Arany-füst“ című elbeszélést Mancheimer Ágost művészi illusztrációival, Tóth Béla a Török-országban lakó cserkeszekről (képpel), Reviczky Gyula „Budapest“ című szép köl-teményt, Juba Adolf Gyula, „A veszettség gyógyításáról.“ A hét történetét Székely Huszár csevegi el, szokott élénkségével. Ezenkívül két regény folyik az «Ország-Világ»-ban Tolnai Lajostól és Szabó Endrétől, „Apró versek“, (írták: Palágyi Lajos, Bog-dánfy Lajos, Gaál Mózes, Sárosi S. Árpád), Természettudományi apróságok, Orvosi ta-nácsadó, aztán az élelken szerkesztett rova-tok, melyek közt kiváló figyelmet érdemel a «Nők világa.» E rovatban ezuttal a legyező-ről ír Elemér, rajzban is bemutatván egy ér-dekes legyező-újdonságot. Még nem is emli-tettük a művészi képeket s különféle illusz-trációkat. Egy szóval az «Ország-Világ» ugy tartalmi, mint artisztikus szempontból eddig még magyar képes lap által el nem ért szin-vonalon áll, a miért szerkesztését, Benedek Eleket méltán illeti elismerés, nem különben a „Pallas“ társaságot, mely nem kimél semmi áldozatot, hogy vállalatát a külföldi lapokkal egyenlő színvonalra emelje. Előfizetési felté-telek: jan.—decz. 10 frt, jan.—júniusra 5 frt, július—szeptemberre 2 frt 50 kr., június—decemberre 5 frt. Az «Egyetértés»-sel együtt: egész évre 28 frt, félévre 14 frt, ne-gyedévre 7 frt, egy óra 2 frt 50 kr. Az elő-fizetési pénzek a Pallas irodalmi és nyomdai részvénytársasághoz küldendők, kecskeméti utca 6-ik szám. Legészserűbben megren-delhetni 40 kros füzetekben Turóczy László kőzdívasárhelyi könyvkötőnél, ki-nél a mutatószám meg is tekinthető. A 40 kros füzetek két számat foglalnak ma-gukban.

58-ik közlemény

abr. Szentkereszty Stephanie kez-doményezése folytán felállított Kézdi-Vásárhely városi és vidéki Rudolf-kórház részére tett szíves adakozásokról.

Szacsva Pál és Bodó Dávid gyűjtése K.-Vásárhelyt.

Ifj. Kovács István 4 disznóláb, Kovács Sámuel fazakas 1 véka pityóka, Jancsó Mózes czipész 2 véka pityóka, Megyaszi Máté 1 véka törökbuza, Molnár Józsiás 1 véka liszt, Ambrus A. 1 véka árpa, ifj. Benkő Pál 1 véka törökbuza, Benkő Sándor szeszyáros 1 véka rozs, ifj. Jancsó Dániel mészáros 1 font szalonna, Szöcs Károly 2 kupa borsó, Csizsár Dénes 1 véka pityóka, Molnár Ferencz 2 liter bor, ifj. Dávid István 1 font faggyugyertya, egy font steárin gyertya, ifj. Jancsó Mózes 1 kiló pótkávé, Tóth László 1 rud szappan, Kovács Károly 1 kiló rizskása, Jancsó Gyula 1 kiló rizskása, Kovács Sándor 2 drb zsebkendő, Nagy Lajos szeszyáros 1 kupa zsír, Szabó Mózes 1 véka pityóka, Mihály József 2 kupa borsó, Jancsó Rebeka volt Baka Lajosné 1 véka pityóka, Dávid Antal 4 sing keskeny gyolcs, Dávid János 2 kupa máléliszt, Szöcs Sámuel ke-reskedő 2 kiló só, Császár Lukács 2 kiló rizskása, Wertán testvérek 4 sing gyolcs, Szöcs Mózes mészáros 4 kupa paszuly, Tu-róczy László 4 kupa paszuly, Mihály Adám-né 2 kupa borsó, Jancsó Károly mészáros fél kupa zsír, Dézsi János 6 kupa paszuly és 4 kupa máléliszt, Szász István 2 kupa paszuly, Keresztély András 2 kupa lencse és 2 kupa borsó, Pongrácz János 20 liter törökbuza, Szöcs Mihály timár 1 véka rozs, Jakabos Ágoston 1 kiló só, Szöcs János kereskedő 1 kiló rizskása, Török Bálint 1 kiló rizskása, id. Jancsó Mózes 1 s fél kiló rizskása, Balogh Gyula 1 veder eczet, Dobál Lajos egy kiló rizskása és egy pakk gyufa, Kovács Áron 1 kiló rizskása és 1 kupa zsemlekása, Bándi István 20 kr, Szöcs Mózes kereskedő 1 kiló rizskása, Málnási Kristóf 1 kiló só, Barla Ferencz 1 kiló zsemlekása, Bogdán Ferencz 2 kiló liszt, Kupán József 1 kiló rizskása, Csizsár Mihályné 4 kupa petroleum, Benkő Lajos 2 kupa eczet, Tóth Mihályné 1 hektó pityóka, Turóczy Mózes fél hektó pityóka, Tusa János 1 véka pityóka, Mágori Józsefné 2 véka pityóka, Török Jánosné 1 fél véka törökbuza, Hosszu Gyula 2 liter petroleum.

Fogadják a buzgó gyűjtők és a jótékony adakozók a kórház nevében leghalásabb köszönetünket.

K.-Vásárhelyt, 1886. január 21.

Szöcs József m. p.
polgármester,
a kórház igazgatója.
Kovács István m. p.
a kórházi igazgató-bizottság
jegyzője.

Felelős szerkesztők:

Hj. Dobay János. Sprencz György.
Kiadó tulajdonos:
Szabó Albert.

Nyílt tér.)*

Nyersselyem (bast) ruhákat
(egész selyem) 9 forint 80
krért egész öltönyre való darabokban,
ugyszintén nehezebb minőségben, leg-
alább két öltöny vételénél, vámmen-
tesen a helyszínére szállít **G. Henneberg**
(cs. kir. udvari szállító) selyemgyár-
raktára Zürichben. Minták azonnal kül-
detnek. Levelekre 10 kr portó kell.

Fekete satin merveilleux
(egész selyem) 1 ft 15 krért
méterenként 6 ft 45 krig (16 külön-
böző minőségben) vámmen-
tesen a helyszínére szállít **G. Henneberg** (cs. kir. ud-
vari szállító) selyemgyár-
raktára Zürichben. Minták azonnal kül-
detnek. Levelek 10 kr szállítási díjba kerülnek.

*) Ezen rovat alatt megjelent közleményekért
felelősséget nem vállal a szerk.

24. szám.

Árverési hirdetmény.

Alattirt kir. bir. végrehajtó eze-
közörré teszi, hogy a k.-vásárhelyi kir.
járásbíró 1243 számú végzése által
k.-vásárhelyi özv. Nagy Lázárné végre-
hajtató javára k.-szentléleki Bodor Já-
nos hagyatéka, Voloncs Anna, Bodor
Balázs és Bodor István ellen 400 ft
tőke s járulékaik erejéig elrendelt kielé-
gítési végrehajtás alkalmával lefoglalt
és 470 ft-ra becsült 4 darab jármás
ökor, 3 koros herélt ló és egy deres
kaneczból álló ingóságok nyilvános ár-
verés után eladatnak.

Mely árverésnek a 3570—1885. sz.
kiküldést rendelő végzés folytán a hely-
színén, vagyis K.-Szentléleken a köz-
ségházánál leendő eszközzésére 1886-ik
év márczius hó 13-ik napjának délelőtti

10 órája határidőül kitzetnek és ahoz
venni szándékozók oly megjegyzéssel
hivatalnak meg, hogy az érintett ingósá-
gok ezen árverésen a legtöbbet ígérőnek
becsáron alól is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára
készpénzben lesz fizetendő.

Kelt Kézdi-Vásárhelyt, 1886-ik évi
február hó 25-ik napján.

Nagy Dániel,
kir. bir. végrehajtó.

Kölcsön

6⁰/₁₀ és 5⁰/₁₀-ra.

Minden önjogu személy, kinek
önfentartására állandó jövedelmei
vannak, u. m.: háztulajdonos, gaz-
da, bérlő, iparos, kereskedő, hiva-
taltok, stb. kaphat közbenjöttöm
utján egy **fővárosi hitelszövetkezet**-
től 100 frttól 1000 frtig 50 hó
alatt postautalvány után visszafi-
zetendő 6 százalékos személy-hitel-
kölcsönt. Minden 100 frt kölcsön-
összeg havi 2 frt betéttel törleszt-
hető.

5⁰/₁₀-os bank-kölcsön

közvetítettik földbirtokra 400 frttól
kezdve 2000 frtig, 17 évre 5⁰/₁₀% tőke-
törlesztéssel, 2000 frttól kezdve egy
millióig 25 évre 2¹/₂% tőketörleszté-
zéssel. **Községi kölcsön** 40 évre 1⁰/₁₀%
tőketörlesztéssel. Jó anyagból épí-
tett városi bérházakra 25 évre 2¹/₂%
tőketörlesztéssel. **Házkölcsön** az elő-
írt becslési költség előre le-
teendő.

Termények, tőzsdei értékpapírok,
részvények stb. elvállaltatnak sze-
rény díjazás mellett eladás, esetleg
előleg beszerzése végett.

Birtokeladás vagy vétel közveti-
tése előleg, illetőleg határozott pro-
visio mellett elvállaltatik.

Ügynökök tisztességes provisio
mellett működésre telkéretnek.

Válasz és portóköltség fejében
30 kr levélbélyegben kéretik, e díj
nélkül válasz nem adatik.

4--*

Pollák János

bizományi és ügynöki irodája,
Budapest, VII. csömöri-ut 37. sz. I. em.

185 centimeter hosszú óriási Loreley-
hajammal, ezerekre menő **köszönő ira-**
tokkal bizonyítottam be, — melyek min-
denkinek rendelkezésére állanak —
hogy az általam kitalált kenőcs, mint
legbiztosabb szer, mindennemű **hajbeteg-**
ségek és hajhullás ellen, a hajnöves elő-
mozdítására, a hajbőr erősítésére, fej-
köszvény, korpaképződés és kopaszodás,
ugy hajusz és szakáll gyérsege ellen bá-

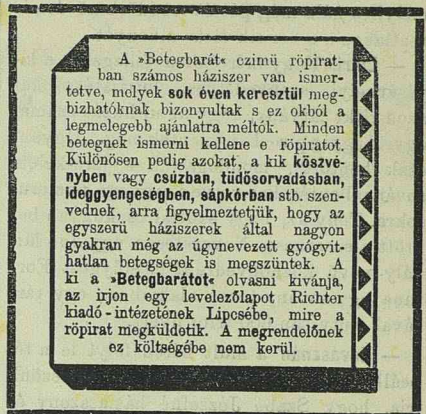
mulatos eredménnyel használtatott.
Bizonyítványok a szer elemzéséről a
leghíresebb szakférfiak részéről rendel-
kezésre állanak.

Egy tégely ára 50 kr, 1 frt, 2 frt,
használati utasítással együtt. Postai
utánvétellel, vagy az összeg előleges be-
küldése mellett a világ minden részébe
megküldetnek

Csillag és társa
gyárából.

Budapest, VI. királyutca 26. sz.

Kézdi-Vásárhelyt kapható Kovács Ferencz
gyógyszertárban, valamint Magyarország jelenté-
kenyebb gyógyszertárjaiban. 14—20

FŐVÁROSI HITELSZÖVETKEZET.

Intézetünk üzletrészejegyeire (110 frt) úgy Budapestén az igazgatóság-
nál, mint vidéken az erre felhatalmazott képviselőségeknél folyton elő lehet
jegyezni. A tagok **50—1000 frtig** kedvező feltételek mellett, **szemé-**
lyes hitelre is, melynek művelése az intézet egyik főcélja, (váltó és
jótálló nélkül) csekély, minden 100 frt után csupán

heti 50 krral törleszthető kölcsönt

nyerhetnek 6% kamatra úgy, hogy az öngondoskodásnak ez a módja min-
den keresetképes és elfogadható hitelű egyénre (nőkre nézve is) előnyös és
ajánlatos.

Bővebbet a képviselőségeknél vagy az igazgatóságnál, (VIII. Főherczeg-
Sándor-utca 32.) hol egyszerű levélbeli kérészkódásra részletes felvilá-
gosítások készséggel adatnak.

Megbízható, szolid képviselők kerestetnek.

Budapest, 1886. február hóban.

AZ IGAZGATÓSÁG.

MAGYAR KIRÁLYI ÁLLAMVASUTAK.

KELETI VONAL.

Menetrend.

Érvényes 1886. január hó 10-től.

PREDEAL—NAGY-VÁRAD.

Érvényes 1886. január hó 10-től.

Allomások		303. személyv.	301. gyorsvon.	321. omnibusv.	Allomások		303. személyv.	301. gyorsvon.	321. omnibusv.
		Déltűtán							
Predeal (vendéglő)	(érk. ind.)			12.50	Kis-Kapus (vendéglő, elágazás Nagy-Sze- ben felé)	(érk. ind.)	12.12		10.02
Brassó (vendéglő)	(érk. ind.)	Réggel		1.09		(ind.)	12.37		319. omn.-v. 6.00
Botfalva	(érk. ind.)	6.22		2.27	Tóvis (vendéglő, elágazás Arad felé)	(érk. ind.)	2.11		7.43
Földvár	"	6.45		2.55		(ind.)	2.31		8.00
Mogyorós	"	7.01		3.19	Nagy-Enyed	"	2.54		8.29
Apáca	"	7.19		3.38	Kocsárd (vendéglő, elágazás Maros-Vá- sárhely felé)	(érk. ind.)	3.35		9.12
Köpecz	"	7.33		3.57		(ind.)	3.36		9.32
Agostonfalva	"	7.54		4.17	Gyóres (elágazás Torda felé)	(érk. ind.)	4.09		10.23
Alsó-Rákos	"	8.01		4.36		(ind.)	4.11		10.32
Homoród	"	8.19		4.47	Kolozsvár (vendéglő)	(érk. ind.)	5.56		12.59
Kacsa	"	8.45		5.42		(ind.)	6.08	6.08	
Bene	"	9.01		6.02	Nagy-Várad (vendéglő)	(érk. ind.)	10.37	9.18	311. omn.-v. 10.37
Erked	"	9.22		6.33		(ind.)	10.51	9.18	
Héjasfalva	"	9.43		7.01	Budapest	(érk. ind.)	6.00	2.10	10.05
Segesvár (vendéglő)	(érk. ind.)	10.10		7.37					
Medgyes	(ind.)	10.29		8.01					
		10.39		8.21					
		11.54		9.43					

Brassóból Bukarest felé indul mindennap este 7 óra 14 perczkor az omnibusvonat.

Nyom. Szabó Albertnél Kézdi-Vásárhelyt.